

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **J. P.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o návrhu žalobce na obnovu řízení ukončeného rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2005, č. j. 9 Ca 27/2004 - 62, o námitce podjatosti uplatněné žalobcem,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Kříž **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 88/2010.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 1. 3. 2010 se žalobce domáhá obnovy řízení ukončeného rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2005, č. j. 9 Ca 27/2004 - 62. Tímto rozsudkem městský soud zamítl jeho žalobu ze dne 13. 10. 2003 na ochranu proti nečinnosti žalovaného.

[2] K vyrozumění o složení senátu ze dne 25. 6. 2010 vznesl navrhovatel v podání ze dne 7. 7. 2010 mimo jiné též námitku podjatosti vůči soudcům JUDr. Naděždě Řehákové, JUDr. Ivance Havlíkové a Mgr. Martinu Křížovi, z nichž je složen senát 9 A městského soudu. Uvedl, že městský soud za sedm let neučinil nic pro zajištění vymahatelnosti práva a spravedlivého procesu. České soudnictví ostatně kryje nezákonnosti správních orgánů ovládaných korupcí a arogancí moci, a to tím, že rozhoduje nezákonně a zdlouhavě. Z jedné žaloby vznikají aritmeticky další a celá věc je odložena jen proto, že jsou požadovány soudní poplatky. V případě senátu 9 A se dá opět předpokládat lhůta sedmi let, než bude věc odložena pro nezaplacení soudních poplatků. Již v napadeném rozhodnutí uvedení soudci prokázali nevymahatelnost práva. Jednání senátu bylo arogantní a nevěcné, což potvrdil i advokát ustanovený pro řízení o kasační stížnosti. Na základě § 8 odst. 1 s. ř. s. není přípustné, aby tento senát ve věci rozhodoval. Je nutno zajistit vymahatelnost práva a spravedlnosti a ukončit mafiánské praktiky ve správním soudnictví.

[3] Ve svém vyjádření k podané námitce podjatosti dotčení soudci shodně uvedli, že k věci, k účastníkům, ani k jejich zástupcům nemají žádný poměr a nejsou jim známy žádné skutečnosti, jež by mohly vzbuzovat pochyby o jejich podjatosti.

[4] Námitka podjatosti není důvodná.

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod

pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Podjatost soudce zasahuje do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost soudce tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezájatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani pro konstituování soudní moci jako jednoho z pilířů demokratické společnosti. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] V projednávané věci Nejvyšší správní soud nezjistil žádný z důvodů pro vyloučení soudců, jak jsou vymezeny v § 8 odst. 1 s. ř. s. Pokud navrhovatel namítá podjatost dotčených soudců z důvodu jejich postupu a rozhodování ve věci, v níž se domáhá obnovy řízení (vedené u městského soudu pod sp. zn. 9 Ca 27/2004), nejde o tvrzení způsobilé vyvolat pochyby o nepodjatosti těchto soudců. Nutno vycházet z toho, že podle platné právní úpravy důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v jeho postupu v projednávané věci či jeho rozhodování v jiných věcech, a to ani v případě, že by tento postup nebyl správný.

[8] Současně se v daném případě nejedná ani o „podílení se na projednávání a rozhodování věci v předchozím soudním řízení“. Interpretací tohoto pojmu se již Nejvyšší správní soud zabýval (srov. zejména usnesení ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publ. pod č. 53/2004 Sb. NSS, a usnesení ze dne 6. 1. 2005, č. j. Nao 56/2004 - 54, publ. pod č. 545/2005 Sb. NSS) a uzavřel, že překážkou, která je důvodem podjatosti soudce z důvodu podílu na předchozím soudním řízení může být pouze skutečnost, že by soudce na jiném stupni soudní hierarchie rozhodoval o totožné věci (totožnost věci je dána totožností účastníků a předmětu řízení), na které se podílel na odlišném stupni. Jinými slovy kupř. tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté v řízení opravném u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce.

[9] Žalobcem uplatněná námitka se mívá se shora naznačeným smyslem institutu vyloučení soudce. Lze dodat, že žalobci jako účastníku řízení náleží celá škála procesních oprávnění, jež zajišťují jeho právo na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod); v případě, kdy by podle jeho názoru byla některá z těchto jeho práv porušena, může se např. za použití opravných prostředků domáhat nápravy. I s ohledem na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2008, č. j. 4 Ans 2/2006 - 127 (jímž byla zamítnuta kasační stížnost žalobce proti předmětnému rozsudku městského soudu), jakož i usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 5. 2008, sp. zn. I. ÚS 1206/08 (jímž byla odmítnuta ústavní stížnost žalobce proti uvedenému rozsudku Nejvyššího správního soudu; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>), je tak nutno příkře odmítnout nepodložené poznámky žalobce o mafiánských praktikách ve správním soudnictví, nezajištění vymahatelnosti práva a spravedlnosti či o krytí nezákonných postupů správních orgánů.

[10] Žádnými dalšími konkrétními skutečnostmi, které by nasvědčovaly důvodům podjatosti pro poměr uvedených soudců k věci nebo k účastníkům řízení, námitka odůvodněna nebyla, stejně tak z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti nasvědčující podjatosti nezjistil. Okolnosti, ze kterých žalobce dovozuje podjatost, tak nelze bez přistoupení dalších faktů považovat za skutečnosti, jež by svědčily o existenci zvláštního poměru uvedených soudců k žalobci, žalovanému či k věci samé, pro něž by měl mít zdejší soud pochybnosti o jejich nepodjatosti. Za situace, kdy rovněž dotčení soudci vyloučili existenci skutečností, jež by mohly být důvodem k jejich podjatosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. srpna 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu